KWARTALNIK / WYDANIE 1/ PAŹDZIERNIK 2024 / NR 34

Gazetka przedszkolna dla dzieci i Rodziców

Optymistyczny Przedszkolak

Przedszkole Samorządowe nr 78
ul. Zagórna 2/3
15-820 Białystok
tel.: 85 6534 648, 729 977 596
strona www: *ps78.edu.bialystok.pl*

W numerze:

„Bezpieczeństwo dziecka w sieci" s.2
„Kto to jest obcy?" - wywiad z przedszkolakami s. 3-5
„Emocje przedszkolaka" s. 6-8
Ćwiczenia wspierające rozwój mowy s.9-10
Mali artyści z grupy VIII s.11 - 16
English corner s. 17-20
Kącik przedszkolaka s. 21-24
Kącik kulinarny s. 25-26
Humor przedszkolaka s. 27
Pobaw się ze mną mamo i tato! - sensomasażyki s. 28
Kartka z kalendarza s. 29

Kącik rodzica

Bezpieczeństwo Dziecka w Sieci

Internet to wspaniałe narzędzie, które może wspierać rozwój i naukę dzieci, nawet tych najmłodszych. Jednak dostęp do sieci wiąże się również z zagrożeniami, o których warto pamiętać, zwłaszcza gdy chodzi o dzieci w wieku przedszkolnym. Dlatego tak ważne jest, aby rodzice i opiekunowie wiedzieli,
jak zadbać o bezpieczeństwo swoich pociech w cyfrowym świecie.

1. Kontrola czasu spędzanego online

Dzieci w wieku przedszkolnym nie powinny spędzać zbyt wiele czasu przed ekranem. Zaleca się ograniczenie tego czasu do maksymalnie pół godziny dziennie, z uwzględnieniem zarówno gier komputerowych, jak i filmów czy aplikacji na smartfonie. Zadbajmy o to, aby czas ten był wartościowy i edukacyjny.

2. Wybór odpowiednich treści

Małe dzieci nie są w stanie samodzielnie ocenić, które treści w Internecie są dla nich odpowiednie. Warto korzystać z aplikacji i stron internetowych dostosowanych do wieku przedszkolaka, które oferują edukacyjne gry, filmy i książki. Istnieje wiele bezpiecznych platform z materiałami rozwijającymi wyobraźnię i kreatywność dziecka.

3. Ochrona przed nieodpowiednimi treściami

Rodzice powinni zainstalować programy do kontroli rodzicielskiej, (np. Qustodio, Google Family Link, Norton Family), które filtrują treści nieodpowiednie dla dzieci. Takie narzędzia pomagają blokować dostęp do niebezpiecznych stron i aplikacji, a także umożliwiają monitorowanie, co dziecko robi w sieci.

4. Nauka zasad korzystania z Internetu

Już od najmłodszych lat warto uczyć dzieci podstawowych zasad korzystania z Internetu. Wyjaśnijmy, że nie wszystkie informacje znalezione w sieci są prawdziwe i że nieznajome osoby mogą mieć złe intencje. Ważne jest, aby dziecko wiedziało, że w razie wątpliwości zawsze może zwrócić się do rodzica po pomoc.

5. Rozmowy o bezpieczeństwie

Regularne rozmowy na temat tego, co dziecko robi w Internecie, są bardzo ważne. Pytajmy, co oglądało, w jakie gry grało i co sprawiło mu radość. Stworzenie otwartej atmosfery zaufania sprawi, że dziecko w razie problemów szybciej
zwróci się do nas o pomoc.

6. Wspólne korzystanie z Internetu

Spędzajmy czas razem z dzieckiem w sieci. Wspólne oglądanie filmów, granie w gry czy korzystanie z aplikacji to świetna okazja, aby nadzorować to, co dziecko robi online, a jednocześnie budować więź i wspierać jego rozwój.

Internet może być źródłem wielu cennych zasobów dla dzieci, ale równie ważne jest zapewnienie im bezpieczeństwa w tym środowisku. Jako rodzice mamy kluczową rolę w ochronie naszych pociech przed zagrożeniami online, a jednocześnie w nauczaniu ich mądrego korzystania z technologii. Pamiętajmy, że im wcześniej zaczniemy edukację na temat bezpieczeństwa w sieci, tym bardziej świadome i odpowiedzialne będą nasze dzieci w przyszłości.

Opracowanie: R. Maksimowicz

Wywiad z przedszkolakami

Obcy może być niebezpieczny

Każde dziecko powinno znać zasady bezpiecznych relacji z otoczeniem. Oczywiście wiedzę w tym temacie należy przekazywać w sposób dostosowany do wieku dziecka, na każdym etapie rozwoju i samodzielności.

To nasza rola, dorosłych – rodziców, opiekunów, nauczycieli, aby z dziećmi rozmawiać o możliwych zagrożeniach, uświadamiać, co może im grozić ze strony nieznajomych, nauczyć ich ostrożności w kontaktach, właściwego reagowania w sytuacjach realnego zagrożenia.

Nie chodzi o wzbudzanie lęku u dziecka, budowaniu społecznej nieufności, a jedynie na uwrażliwienie dziecka na pewne sygnały, na to, kiedy powinna zapalić się u dziecka tzw. „czerwona lampka", że znalazło się w niebezpiecznej sytuacji, jak sobie wtedy poradzić i ustrzec przed niebezpieczeństwem. Najważniejsze, by dziecko miało świadomość i rozumiało, że ktoś obcy, to ktoś o kim nic nie wiemy, i pod żadnym pozorem nie możemy z taką osobą się oddalać, czy mu towarzyszyć, ani też podawać żadnych informacji o sobie i rodzinie. Mało ważne, a wręcz marginalne jest też to, jaki wygląd ma osoba, która nas zaczepia, bez różnicy jest to, czy byłaby to starsza miła pani, czy piękna, radosna kobieta, albo może starszy sympatyczny pan.

Co nasze przedszkolaki wiedzą na ten temat? Zapraszamy do lektury wypowiedzi dzieci.

Grupa I

Michał K., lat 3
„Obcy, to on może być i ładny. Nie można brać od niego słodyczy. To jest niebezpieczne."

Oliwier, lat 3
„Ja to bym nie wziął prezentu od obcej osoby."

Marysia, lat 3
„Obcy jest brzydki, ubiera się brzydko, ale ładnie pachnie. Jest niemiły i nie można z nim rozmawiać. Tylko duże dzieci mogą z nim rozmawiać. Jakby obcy mnie zaczepiał to wołałabym swoją mamę. Nie można brać prezentów od takiej osoby, bo rodzice nie pozwalają."

Grupa II

Gabryś, lat 3
„Widziałem obcą osobę. Nie można z nią rozmawiać, bo to jest niedobre. Nie wziąłbym cukierka od obcej osoby, ani z nią nigdzie nie poszedł."

Grupa III

Adrian, lat 4
„Obcy, to osoba, której nie znamy np. jakaś pani albo jakiś pan, jakaś babcia. Ta osoba może być ładna, a może być brzydka. Może być miła albo niemiła. Może być np. złodziejem. Nie można jej podać ręki. Trzeba pójść dalej od takiej obcej osoby. Nie można brać cukierka."

Alicja, lat 4
„Obca osoba może być ładna i wesoła. Nie zna się jej. Z obcą osobą można się zgubić. Ja pilnowałabym się taty i uciekała do taty. Trzeba się pilnować mamy i taty."

Grupa IV

Dominika, lat 4
„Obca osoba wygląda inaczej, ale może być ładna. Ona jest niemiła. Dzieci nie mogą rozmawiać z obcą osobą, bo może zabrać. Gdy ktoś nas zaczepi, to trzeba powiedzieć ;"nie ruszaj mnie". Nie można od obcego nic brać np. zabawek, bo obcy może uderzyć."

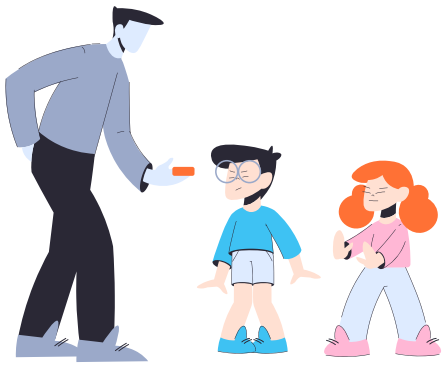
Antoś, lat 4
„Obca osoba to taka, której nie znamy. Obca osoba może być ładna i niemiła. Dzieci nie mogą rozmawiać z obcą osobą, bo może ona zrobić krzywdę, może nie wypuścić ze swojego domu. Gdy ktoś nas zaczepia, to trzeba powiedzieć „nie rób tak, bo ja nie chcę" i trzeba powiedzieć rodzicom. Nie można brać od obcego nic, bo on może tak tylko żartować."

Pola, lat 4
„Obcy to jakaś pani lub jakiś pan. Oni są troszkę tacy sami jak inni. Taka osoba jest niemiła. Dzieci nie mogą rozmawiać z taką osobą, bo ona powie, że da zabawkę, a wcale nie da. Gdy obca osoba zaczepi nas, to trzeba uciec na plac zabaw. Nie możemy od niej nic brać, bo rodzice się złoszczą."

Grupa V

Kuba K., lat 5
„Kiedy obcy spotyka dziecko może go zabrać do złego domu. To taki dom gdzie jest dużo pułapek. Nie można brać od obcego cukierków, tylko od mamy. Jeśli obcy będzie chciał ze mną rozmawiać, to ucieknę do mamy."

Basia, lat 5
„Nie można podchodzić do obcego. Trzeba się pilnować rodziców."

Grupa VI

Olivier, lat 5

„Obca osoba, to taka której nie znamy. Może mieć maskę, brodę, okulary, ale może być też miła. Dzieci nie mogą rozmawiać z obcą osobą, bo taka osoba może dawać słodycze i w tym czasie złapać za nogę i wywieść gdzieś. Trzeba uciec lub komuś powiedzieć, gdy obca osoba zaczepi dziecko."

Miłosz, lat 5

„Obca osoba to zła osoba. Jest brzydka i niemiła. Dzieci nie mogą rozmawiać, bo wtedy porwać dzieci i zgubią się rodzice. Da cukierki i zabierze do swojego domu. Gdy taka osoba zaczepi trzeba albo nie pójść albo tego nie słuchać albo się schować."

Hania, lat 5

„Obca osoba to nieznajoma. To taka, ze nie można dawać prezentów ani cukierków. Dzieci nie mogą rozmawiać z obca osobą, bo nie znają jej. A gdy zaczepi to trzeba zadzwonić na policję."

Grupa VII

Weronika, lat 6

„Obca osoba, to nie jest z mojej rodziny taka której nie znam. Może mieć brodę, pieska. Może być ładna i miła. Z obcą osoba dzieci nie mogą rozmawiać, bo może porwać. Trzeba wtedy głośno wołać, żeby ktoś przyszedł pomóc. Nie wolno też brać od obcego cukierków, bo mogą być zatrute, a zabawki niebezpieczne."

Marcelina, lat 5

„Obcy to jakiś pan lub jakaś pani. Może być ładna, ładnie wyglądać. Nie wolno nic brać od obcych, bo może dać coś niedobrego, zatrutego. Jak nas zaczepi obcy to trzeba krzyczeć do mamy i taty."

Grupa VIII

Kacper C, lat 6

„Obca osoba, ta taka której nie znam. Obcy wygląda trochę inaczej, może jak koledzy. Jest to miła osoba, bo chce mnie do czegoś namówić. Nie można rozmawiać z obcym, bo może nas porwać. Gdy ktoś obcy nas zaczepia nie można go słuchać. Nie można brać słodyczy od obcego, bo może nas oszukać. Gdy ktoś nas zaczepia, to trzeba powiedzieć, że nie znam cię i powiedzieć rodzicom."

Ania, lat 6

„Obcy to jest taki ktoś z kim nie można rozmawiać, bo może zabrać dziecko. Obcy może mieć na buzi założony szalik. Ta osoba jest grzeczna i miła, bo chce się zaprzyjaźnić. Gdy ktoś obcy nas zaczepi to trzeba powiedzieć to mamie. Gdy obcy daje słodycze to dziecko mówi: nie."

Zuzia S., lat 6

„Obcy to taki pan, który jest dla kogoś miły i zaczepia. Jest brzydki. Dzieci nie mogą rozmawiać z obcą osobą, bo jest dla różnych ludzi niemiła. Gdy nas zaczepi ktoś obcy, to trzeba głośno krzyczeć: „ratunku, pomocy!". Od obcego nie bierzemy zabawek, słodyczy, bo to może być pułapka, np. może nas uwięzić i trzeba będzie wtedy wołać pomocy."

Kącik psychologiczny

Emocje przedszkolaka

Emocje możemy nazwać uczuciami, które towarzyszą nam w danej chwili. Charakterystyczną ich cechą jest to, że pojawiają się nagle i są z czymś powiązane. Tym czymś może być jakieś wydarzenie, ale i myśli skoncentrowane wokół jakiejś tematyki. Emocje wywołują w nas również otaczający nas ludzie. Można więc powiedzieć, że emocje są odpowiedziami na to, co spotykamy na swojej drodze. Są nimi zarówno radość, podniecenie, jak i strach, gniew czy złość. Emocje odgrywają bardzo ważną rolę w ludzkim życiu. Dzielimy je na przyjemne i nieprzyjemne, jednak wszystkie są ważne i potrzebne.

Wiek przedszkolny jest jednym z najbardziej burzliwych okresów w dojrzewaniu emocjonalnym dziecka. Rozwój emocjonalny dziecka jest fundamentem jego rozwoju w innych sferach życia. To właśnie zdolności emocjonalne odgrywają największą rolę w przyszłych osiągnięciach dziecka jako ucznia czy osoby dorosłej. Umiejętności emocjonalne takie jak: rozwiązywanie problemów interpersonalnych, wytrwałość, przyjaźń i empatia, to techniki, których można się nauczyć i które w przyszłości mogą wpłynąć na jakość życia każdego człowieka. Wszystkiemu co człowiek robi towarzyszą emocje, przyjemne i nieprzyjemne, silne lub słabe. Rozwój emocjonalny dziecka następuje w sytuacjach społecznych, w kontaktach z innymi, podczas wspólnych zabaw, rozmów i doświadczeń. Wzrasta wraz z nabywaniem przez dziecko zdolności intelektualnych i sprawności językowej. Dojrzałość emocjonalna przedszkolaka rozwija się wraz z jego wiekiem, ale zależy również i od sposobu w jaki jego rozwój emocjonalny wspierany jest przez najbliższe otoczenie. **Reakcje dorosłych, które wspierają rozwój emocjonalny dziecka, to przede wszystkim traktowanie poważnie wszystkich jego uczuć, emocji oraz potrzeb i poświęcanie im uwagi - nazywanie ich i akceptowanie, panowanie nad własnymi emocjami w kontakcie z dzieckiem.**

Emocje dziecka w wieku przedszkolnym różnią się od emocji człowieka dorosłego. Do szóstego roku życia przeżycia dziecka są krótkotrwałe, powstają i kończą się nagle - cechuje je afektywność, impulsywność i labilność. Cechą charakterystyczną jest to, że dziecko nie potrafi maskować i tłumić swoich przeżyć emocjonalnych, co widać w jego zachowaniu, ruchach, gestach i słowach. Dziecięce zachowanie naznaczone jest występowaniem silnych, gwałtownych uczuć, czyli afektów i dopiero pod koniec wieku przedszkolnego, dzieci potrafią lepiej opanowywać swoje uczucia i przeżywać je bardziej świadomie.

Rozwój emocjonalny dzieci w wieku przedszkolnym, w stosunku do wcześniejszych faz rozwojowych, cechuje się wzbogaceniem i zróżnicowaniem życia uczuciowego. Związane jest to zarówno z dojrzewaniem układu nerwowego, jak i z wpływem oddziaływań środowiskowych. **Kształtowanie odporności emocjonalnej oznacza stwarzanie warunków do rozwijania u dzieci zdolności do kierowania swym zachowaniem tak, aby mogły rozwiązywać do końca zadania wymagające wysiłku, przy jednoczesnym opanowywaniu napięć.** Dodatkowo ważne jest wdrażanie dzieci do rozumienia komunikatów werbalnych i niewerbalnych drugiej osoby, a także takiego przekazywania komunikatów, aby druga osoba mogła dokładnie zrozumieć ich przekaz.

Emocje trzylatka

Dziecko trzyletnie jest towarzyskie, kochające, przyjazne i łatwo ulega sugestiom innych osób - z łatwością przejmuje cechy charakteru osób dorosłych, z którymi często przebywa. Trzylatki odczuwają emocje w ekstremalny sposób. Jeśli są zdenerwowane, niekiedy mają ataki gniewu i okazują go na przykład przez niszczenie przedmiotów. Kiedy są szczęśliwe – głośno się śmieją i popiskują z zadowolenia. I nawet drobne wydarzenie może spowodować, że będą zanosić się od śmiechu. Natomiast brak pewności siebie wyrażają poprzez wstyd, nieśmiałość i nerwowość. Dziecko w wieku trzech lat jest nie tylko impulsywne, skłonne do wyładowywania swych afektów, ale także zmienne w swych uczuciach i nastrojach. Jego emocje szybko się wytwarzają, ale też szybko gasną, a raczej przeradzają się w inne, nawet krańcowo odmienne uczucia – niemal w jednej chwili dziecko potrafi przejść od śmiechu do łez.

Emocje czterolatka

Dziecko czteroletnie jest ufne, demonstruje duże poczucie pewności siebie, wykazuje ciekawość, skuteczność i wytrwałość w działaniu. Czterolatki zaczynają rozumieć, że wyrażanie silnych emocji może mieć wpływ na innych, ponieważ lepiej rozumieją emocje własne i innych osób, a przy tym zdobywają umiejętności regulowania ekspresji własnych emocji. Na tym etapie rozwoju dziecka zaczyna się u niego rozwijać poczucie humoru, charakterystyczne jest wielokrotne powtarzanie tego samego żartu i śmianie się z niego za każdym razem. Często powtarza brzydkie słowa, powraca do nich z upodobaniem, rymuje je w różnorodny sposób i zaśmiewa się przy tym, choć zdaje sobie sprawę z ich niestosowności. W tym wieku dziecko posiada już utrwalone standardy zachowań przyjętych od najbliższych, dlatego traktowane poważnie potrafi rozwiązywać problemy kierując się rozsądkiem.

Emocje pięciolatka

Dziecko pięcioletnie demonstruje pewność siebie, bywa zarozumiałe, lubi się popisywać, z determinacją dąży do tego by być najlepszym i z wytrwałością ćwiczy nowe umiejętności. Pojawiają się u niego takie emocje jak: duma, wstyd, poczucie winy, zazdrość czy zakłopotanie. Staje się to podstawą do kształtowania moralności dziecka. Rozwój dziecka na tym etapie charakteryzuje się początkami kontroli nad emocjami i nazywaniem ich. Pięciolatki stopniowo oddzielają uczucia od czynności, co pozwala wyrażać emocje w sposób społecznie akceptowalny. Mają już przyswojone społeczne standardy sposobów zachowania, dlatego na przykład jeśli czegoś chcą, to o to poproszą, zamiast, tak jak wcześniej, brać bez pytania. Kształtująca się u pięciolatka zdolność samokontroli i wzrastająca świadomość, pozwala dziecku bardziej panować nad takimi zachowaniami jak płacz, gwałtowne wzruszenie, wybuchy gniewu, wypowiadanie się w nieodpowiednich momentach. Dzieci w tym okresie nabywają też umiejętności, które pozwalają im manipulować zachowaniami i uczuciami innych przez wyrażanie własnych emocji, np. przytulenie. Lepiej radzą sobie ze słownym wyrażaniem emocji, co często prowadzi do tak zwanego „przezywania" kolegów, których nie lubią. W konfliktach z kolegami zaczynają rozumieć sens przeprosin, ale częściej winą za konflikt obarczają inne dziecko.

Emocje sześciolatka

Dziecko sześcioletnie ponownie przeżywa trudny okres i jest mniej stabilne emocjonalnie niż w wieku pięciu lat. Silnie przeżywa każdą krytyczną uwagę, często bywa drażliwe. Odczuwa bardzo silną potrzebę współzawodnictwa oraz wygrania, a żeby zwyciężyć, potrafi posunąć się nawet do oszukiwania i nie potrafi się do tego przyznać. Sześciolatek nadal wykazuje skłonności do egocentryzmu, a także przejawia zachowania buntownicze. Kiedy dziecko kończy edukację przedszkolną rozumie emocje własne i innych osób, potrafi regulować ekspresję własnych emocji, umie mówić o przeżyciach, potrafi ocenić przyczyny reakcji emocjonalnych oraz przewidzieć zachowania związane z wyrażanymi przez inne osoby emocjami. Dziecko staje się zdolne do samokontroli, co przejawia się w powstrzymywaniu od natychmiastowego działania i ujawniania emocji, planowania, dostosowywania do poleceń, próśb i norm kulturowych. Rozwija się u niego obraz własnej osoby, w których obok konkretnych sądów opisowych, pojawia się samoocena.

Jak wspierać rozwój emocjonalny dziecka?

Oto kilka wskazówek:

1. Ucz dziecko wyrażać emocje, rozmawiaj z dzieckiem o uczuciach i emocjach.
2. Pomóż dziecku nazwać jego uczucia i je zaakceptować.
3. Pamiętaj, że dzieci naśladują nasze emocje. Dostarczaj dobrych przykładów. Staraj się łączyć przeżywanie emocji z potrzebami, a nie ze zdarzeniami zewnętrznymi, np. "Jestem zła, kiedy kłócicie się obok mnie, bo chciałam odpocząć chwilę w spokoju" zamiast "Jestem zła, bo robicie hałas".
4. Dziel się z dzieckiem uczuciami i przemyśleniami i uważnie słuchaj tego, co mówi o swoich przeżyciach.
5. Nie krytykuj i nie oceniaj żadnych uczuć doświadczanych przez dziecko.
6. Nie zaprzeczaj uczuciom dziecka.
7. Pamiętaj, że akceptowanie uczuć to nie to samo, co zgoda na każde działanie pod ich wpływem.
8. Nie oczekuj od kilkulatka, by zawsze wiedział, co i dlaczego czuje, ani umiejętności kontrolowania emocji w każdej sytuacji.
9. Podpowiadaj dziecku, jak może wyrazić emocje w sposób bezpieczny dla siebie i innych.

Opracowała:
A. Gajdowska

Kącik logopedyczny

Ćwiczenia wspierające rozwój mowy

Rozwój mowy można wspierać na różne sposoby, nie tylko stosując ćwiczenia rozwijające umiejętności komunikacyjne, ale też poprzez proste zabawy oddechowe, artykulacyjne i słuchowe. Stosowane odpowiednio często (najlepiej codziennie) będą wspaniale wspomagać prawidłowy rozwój mowy naszych dzieci, ale także stanowić profilaktykę logopedyczną.

Ćwiczenia oddechowe

Zanim zaczniemy wykonywać z dzieckiem te ćwiczenia warto sprawdzić w jaki sposób oddycha. Prawidłowy tor oddechowy wygląda następująco: wdech nosem, wydech ustami. Jeśli dziecko oddycha ustami warto zachęcać je do wykonywania ćwiczeń typu wąchanie, wciąganie nosem i wydmuchiwania ustami.

Propozycje zabaw logopedycznych - ćwiczenia oddechowe

1. Dmuchanie na różne lekkie przedmioty, które można przesuwać, np. kolorowe piórka lub kroplę wody na stoliku.
2. Zdmuchiwanie płomienia świeczki lub dmuchawców.
3. Naśladowanie chrapania.
4. Wprawianie oddechem w ruch wiatraczka.
5. Przenoszenie przy użyciu słomki małych elementów, np. papierowych listków na rysunek drzewa.

Ćwiczenia artykulacyjne

Niezwykle ważną rolę przy właściwej realizacji poszczególnych głosek pełnią narządy artykulacyjne: język, wargi i podniebienie. Ważna jest zatem codzienna gimnastyka buzi i języka, gdyż aktywizuje ona aparat mowy i wpływa na właściwe ułożenie artykulatorów tak istotne przy odpowiedniej wymowie głosek. Takie ćwiczenia najlepiej wykonywać przed lusterkiem, gdyż wtedy dziecko może kontrolować, czy ruchy w obrębie jamy ustnej są prawidłowe.

Propozycje zabaw logopedycznych - ćwiczenia artykulacyjne

1. Wysuwanie języka i poruszanie nim.
2. Zlizywanie z warg i podniebienia masła orzechowego, miodu lub kremu czekoladowego.

3. Unoszenie płaskiego języka do podniebienia.
4. Liczenie językiem zębów.
5. Sięganie językiem do tylnych zębów górnych.
6. Przejeżdżanie językiem po dziąsłach i zębach przy zamkniętej buzi.
7. Wysyłanie buziaków i cmokanie.
8. Nadymanie policzków i pokazywanie, jak powoli uchodzi powietrze z balona
9. Przesadne ziewanie.
10. Głośny śmiech.
11. Puszczanie baniek mydlanych.
12. Picie wody przez słomkę lub robienie burzy w szklance wody przy użyciu słomki.
13. Gryzienie twardych pokarmów (np. surowej marchewki), jedzenie łyżką oraz picie z kubka.

Ćwiczenia słuchowe

Rozwijanie słuchu fonematycznego pełni niezwykle ważną rolę przy właściwej wymowie. To, czy dziecko nas słyszy to jedno, ale istotne jest jak słyszy, tzn. czy rozróżnia najmniejsze dźwięki mowy czyli tzw fonemy. Dzięki słuchowi fonematycznemu dziecko odróżnia podobne do siebie dźwięki np. w-f, p-b, sz- s itp. a w efekcie wyrazy półka: bułka, kasa: kasza. Zaburzenia słuchu fonematycznego są przyczyną słabego rozumienia poleceń, zapamiętywania i powtarzania zdań, wierszyków, piosenek, a także stanowią ogromną przeszkodę w nabywaniu umiejętności czytania i pisania ze słuchu.

Propozycje zabaw logopedycznych - ćwiczenia słuchowe

1. Rozłożenie przed dzieckiem przedmiotów lub kart obrazkowych z realistycznymi zdjęciami obiektów oraz poproszenie go, by podało ten przedmiot lub tę kartę, którego nazwa została wypowiedziana. Ze starszymi dziećmi można trenować dzielenie wyrazów na sylaby, np. dziecko wskazuje parasol i mówi: pa-ra-sol.
2. Odgadywanie dźwięków, które wydają różne przedmioty (np. pralka, odkurzacz, instrument muzyczny, radio) na podstawie nagrań z wydawanymi przez nie odgłosami. Podpowiedź mogą stanowić karty z ilustracjami tych obiektów.
3. Podawanie sobie piłki z wymówieniem sylaby – osoba, która łapie, musi dodać kolejną sylabę, tak aby powstał sensowny wyraz, np. ka-sa, o-czy, ko-tek.
4. Zabawy w domino głoskowe, czyli wymyślanie wyrazu na głoskę, na którą skończył się poprzedni wyraz.
5. Szukanie rymów oraz wymyślanie jak najwięcej wyrazów zaczynających się lub kończących na daną głoskę.

Opracowała:
Malwina Łapińska

Mali artyści z grupy VIII

We wrześniu skupiliśmy się na edukacji dotyczącej bezpiecznego poruszania się po drodze. Nasze zajęcia i zabawy obejmowały różne aspekty bezpieczeństwa, takie jak przechodzenie przez ulicę, rozpoznawanie znaków drogowych. Dzieci nauczyły się, jak ważne jest przestrzeganie zasad, aby uniknąć niebezpieczeństw na drodze. Teraz możemy zobaczyć, jak dzieci przełożyły zdobytą wiedzę na praktykę poprzez prace plastyczne i wypowiedzi. Ilustracje i opowiadania, które stworzyły, odzwierciedlają ich rozumienie zasad bezpieczeństwa i pokazują, jak ważne jest przestrzeganie przepisów ruchu drogowego w codziennym życiu. W opowiadaniach dzieci przedstawiły różne sytuacje drogowe.

Ala opisała wypadek, w którym samochód potrącił dziewczynkę. Kierowca nie zauważył progu zwalniającego, co doprowadziło do tego, że auto cofnęło się i uderzyło w przechodnia. Policja i karetka pogotowia przybyły na miejsce, a dziewczynka szybko wyzdrowiała, choć musiała spędzić czas w szpitalu.

Janek opowiedział o samochodzie, który jechał za szybko i przejechał na czerwonym świetle, co doprowadziło do wypadku i uszkodzenia auta. Dostrzegł, jak ważna jest ostrożna jazda, aby uniknąć niebezpieczeństwa.

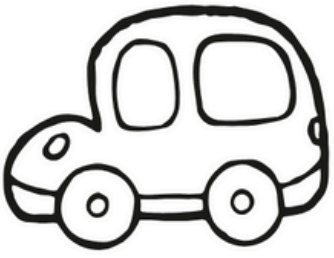
Dominika zwróciła uwagę na niebezpieczeństwo korzystania z telefonu podczas przechodzenia przez ulicę. Jej opowiadanie podkreśla, jak ważne jest skupienie się na otoczeniu, aby uniknąć wypadków.

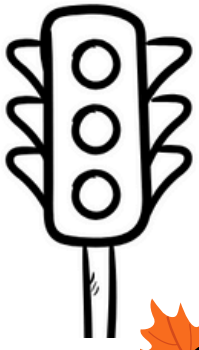
Piotr opisał sytuację, w której samochody zatrzymały się, by przepuścić dzieci przechodzące przez przejście dla pieszych. Zaznaczył, jak ważne jest, by dzieci zawsze były ostrożne na drodze i przestrzegały zasad bezpieczeństwa.

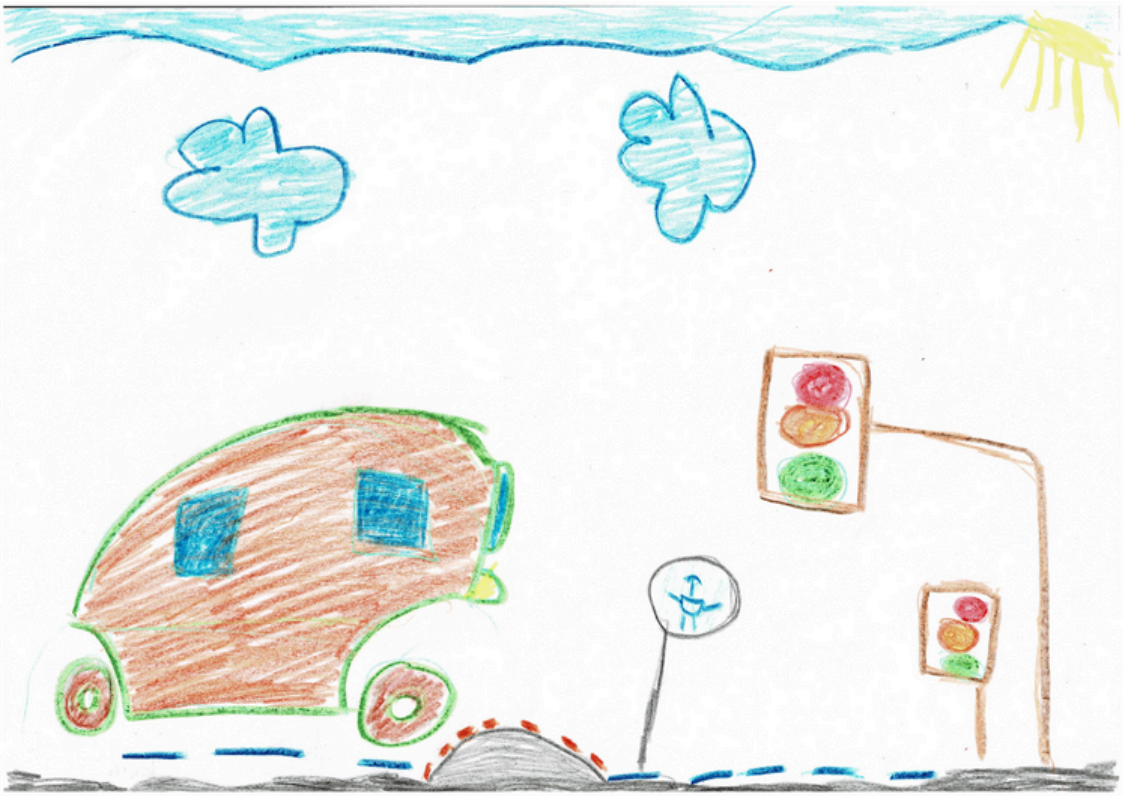
Julia opisała sytuację, w której dzieci przechodziły przez skrzyżowanie, na którym jedno z aut przejechało na czerwonym świetle. Policjant ukarał kierowcę mandatem, a dzieci bezpiecznie przeszły przez ulicę po upewnieniu się, że droga jest wolna.

Prace dzieci pokazują, że zrozumiały one istotę zasad bezpieczeństwa, a czy potrafią je zastosować w praktyce?

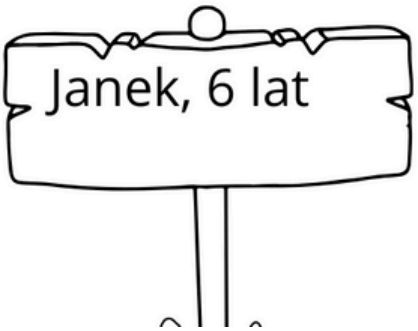

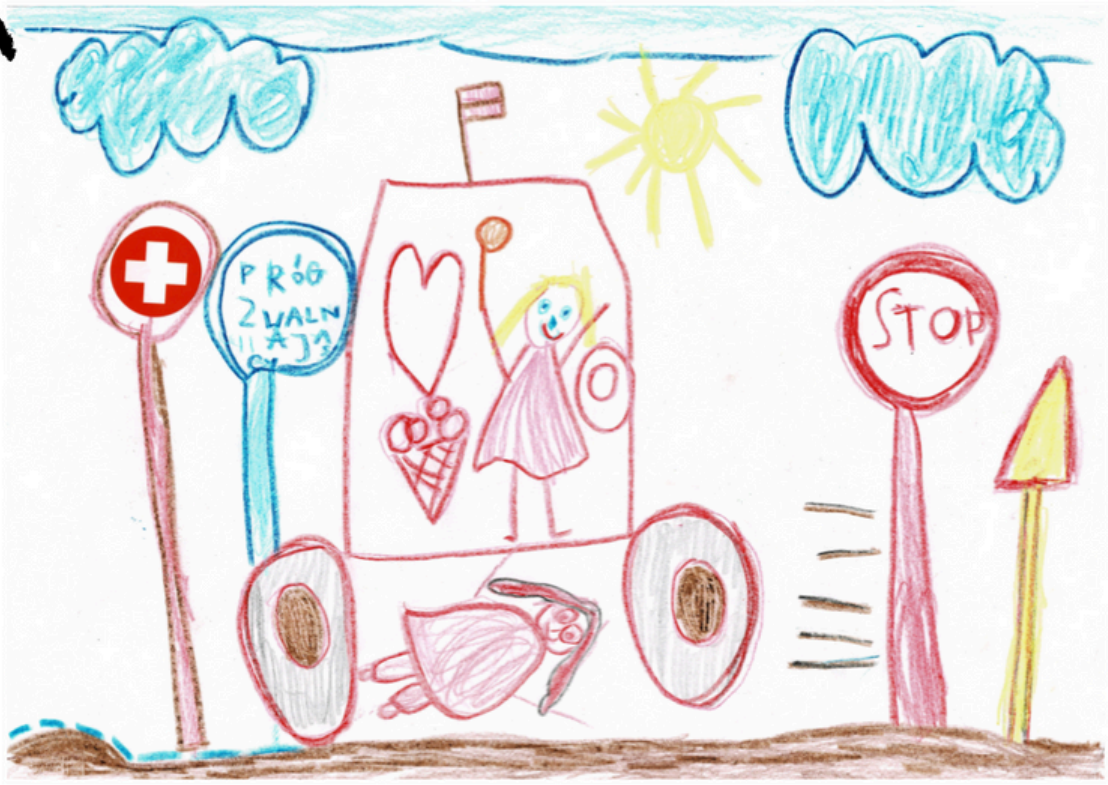

Samochód jechał bardzo szybko, nieco zwalniając przed progiem zwalniającym, po czym znów przyspieszył. Niestety, potrącił pieszego, a następnie przypadkowo przejechał na czerwonym świetle. Nagle auto uderzyło w słup, a spadająca lampa raniła kierowcę. Na miejsce przyjechał ambulans, który zabrał rannego do szpitala. W szpitalu odwiedzili go koledzy.

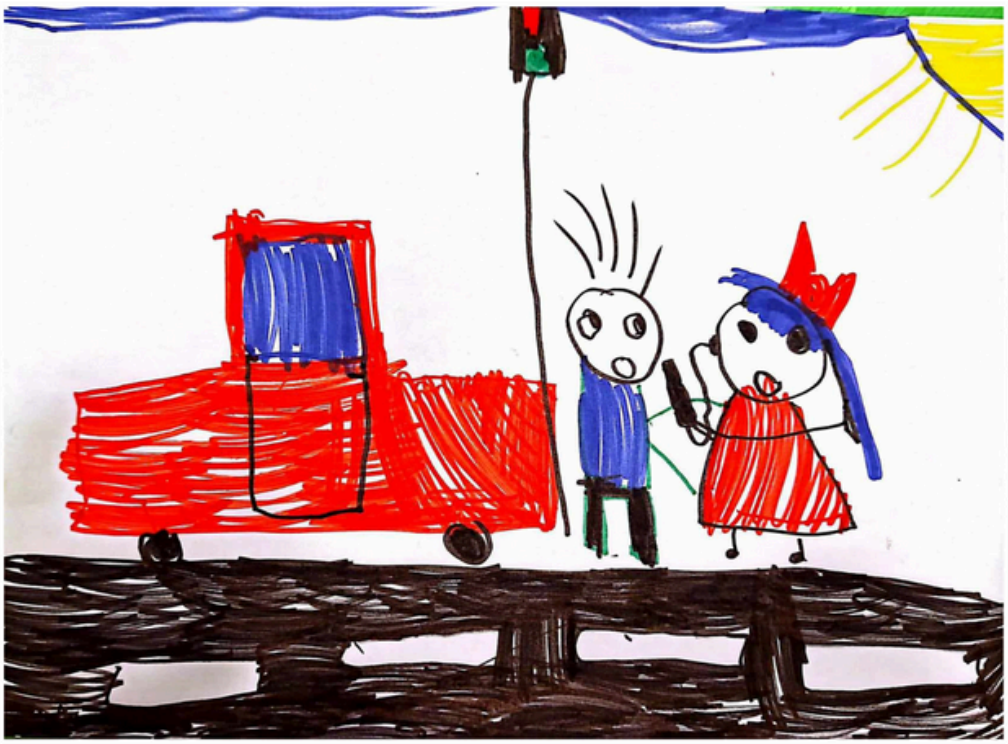

Pewnego dnia doszło do wypadku – samochód potrącił dziewczynkę. Kierowca nie zauważył progu zwalniającego na drodze, w wyniku czego auto samo cofnęło się, uderzając przechodnia. Na miejsce przyjechała policja oraz karetka pogotowia. Po zebraniu informacji o zdarzeniu, dziewczynka została zabrana do szpitala. Na szczęście szybko wyzdrowiała, choć musiała spędzić trochę czasu w szpitalu. Następnego dnia ucieszyła się na widok lekarza, który przekazał jej dobrą wiadomość – mogła wrócić do domu i do przedszkola, do koleżanek.

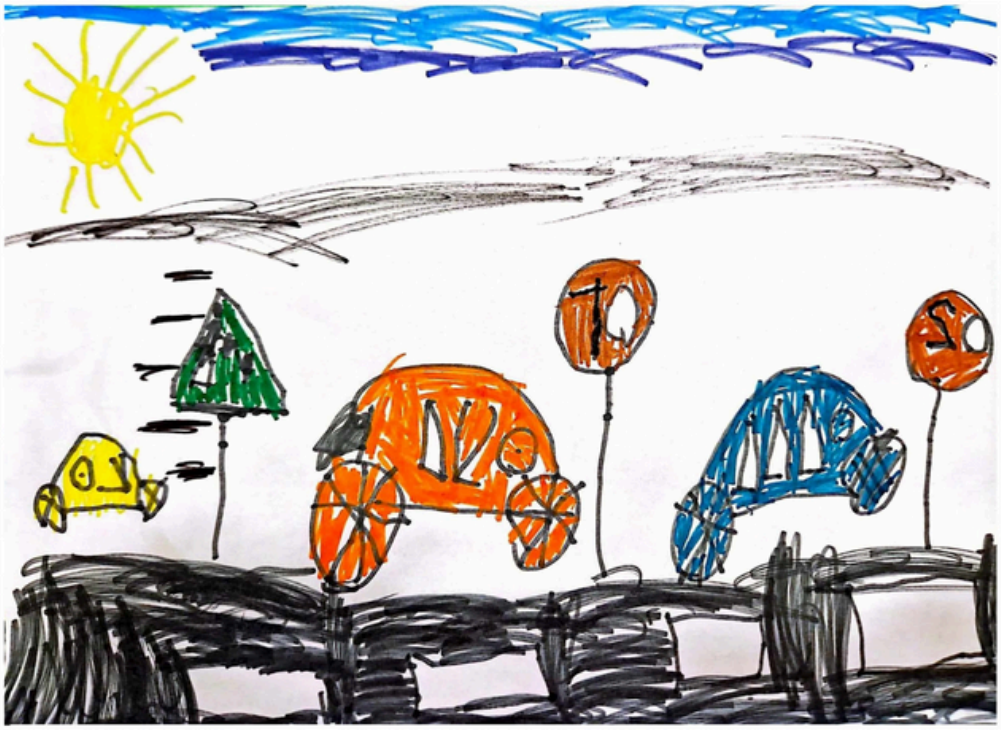
Ala, 6 lat

Po ulicy jechał czerwony samochód, a dziewczynka była zapatrzona w telefon. Chłopiec zawołał: "Stop, jedzie samochód!". Nie wolno korzystać z telefonu podczas przechodzenia przez ulicę.

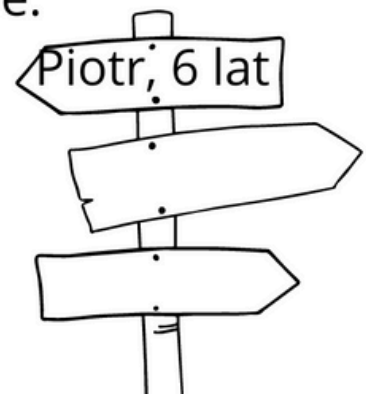

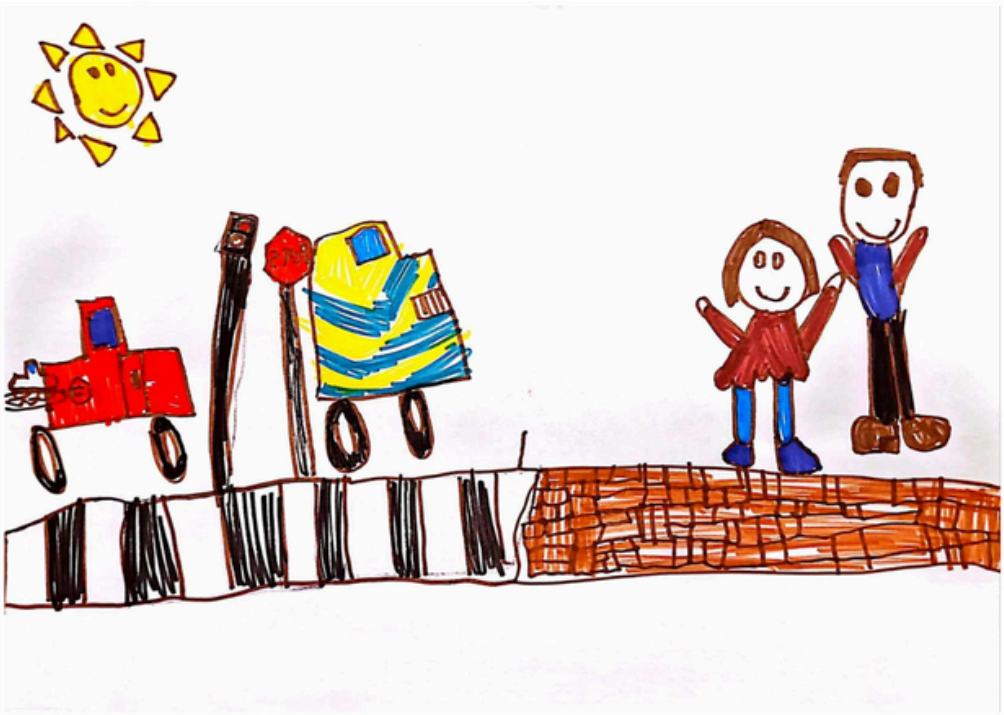

Samochody poruszały się po ulicy, jeden z nich zwolnił, a drugi również nieco wyhamował. Trzecie auto zatrzymało się, ponieważ na drodze znajdował się znak "Agatka" oraz przejście dla pieszych, żeby dzieci mogły bezpieczne przejść na drugą stronę jezdni. Wiem, że dzieci zawsze muszą być ostrożne na drodze.

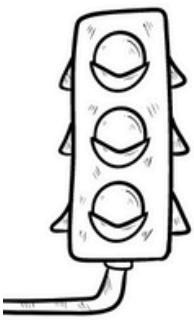
Piotr, 6 lat

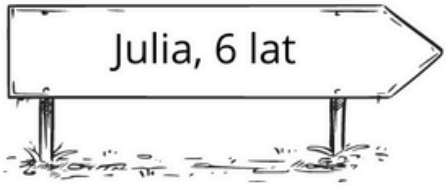

Zdarzyło się to w ciągu dnia. Dziewczynka i chłopiec szli w odwiedziny. Na skrzyżowaniu paliło się czerwone światło. Nagle jeden z samochodów przejechał na czerwonym, ponieważ jechał zbyt szybko. Kierowca otrzymał za to mandat od policjanta. Kiedy zapaliło się zielone światło, dzieci bezpiecznie przeszły po pasach. Przedtem jednak dokładnie rozejrzały się: najpierw w lewo, potem w prawo, a na końcu ponownie w lewo, aby upewnić się, że droga jest wolna.

Hello Autumn

chestnut

pumpkin

acorns

leaves

hedgehog

mushrooms

Autumn leaves

One is orange
two are brown,
Three look yellow
on the ground.
Three are green
two are red,
One just fell upon my head.
Autumn time is here!

SUDOKU FOR KIDS

Hello Autumn

Complete the leaf pictures

Opracowała:
Urszula Sulikowska

Dopasuj obrazek do jego cienia

Oblicz:

□ + □ = □

□ + □ = □

□ + □ = □

□ - □ = □

□ - □ = □

Połącz kropki i pokoloruj jesienne liście

POLICZ I ZAPISZ
W ODPOWIEDNICH BUDKACH.

Zagadki o zwierzętach

„Moje uszy jak pędzelki,
jestem zwinny w każdym kroku.
Gdy po lesie nocą chodzę,
lepiej nie stój mi na drodze.” /ryś/

„Po drzewach biegam, orzechowe skarby zbieram,
Macham rudym ogonem, w dziupli je otwieram.”
/wiewiórka/

„W lesie skaczę z gracją, szybka i cicha,
Moja sierść jest jak kamuflaż, wcale mnie nie widać.” /sarna/

„Jestem szybki i sprytny, chadzam cicho nocą,
czerwoną mam sierść i kitę czerwoną." /lis/

„Na moim grzbiecie igieł są tysiące,
Pod liśćmi mnie spotkasz w jesienne miesiące.” /jeż/

„W norze pod ziemią mieszkam, nie bez ścisku,
Czarno-białe paski mam na pysku." /borsuk/

Kącik kulinarny

Ciasteczka marchewkowo-bananowe

Doskonałe ciasteczka , które posmakują każdemu. Są łatwe i szybkie w wykonaniu. Idealnie nadają się na jesienne popołudnie z herbatką.

Składniki :

- banan - 2 szt.
- cynamon - 1 szczypta
- jajko - 2 szt.
- marchew - 1 szt.
- olej rzepakowy - 2 łyżki
- płatki owsiane - 70 g
- żurawina suszona - 2 łyżki
- mąka razowa - 70 g

Przygotowanie:

KROK 1: Przygotowujemy ciasto na ciasteczka
Banany miksujemy. Jajka ubijamy chwilę w osobnej misce i łączymy z bananami. Dodajemy mąkę, startą marchewkę i posiekane żurawiny. Całość mieszamy. Dodajemy płatki owsiane. Dokładnie mieszamy. Ciasto powinno mieć gęstą konsystencję.
KROK 2: Pieczemy ciasteczka
Blachę wykładamy papierem do pieczenia. Papier smarujemy olejem. Nakładamy łyżką porcje ciasta, zachowując odstępy między nimi. Wkładamy do piekarnika rozgrzanego do temperatury 180°C. Pieczemy ok. 15-20 minut.
KROK 3: Dekorujemy ciasteczka
Upieczone ciasteczka oprószamy cynamonem lub startą na małych oczkach czekoladą.

Domowe biszkopty

Domowe biszkopciki to pyszne i delikatne ciasteczka, które zachwycają swoją puszystością i subtelnym smakiem. Ten prosty przepis pozwala stworzyć proste i smaczne przekąski bez sztucznych dodatków.

Składniki

- **mąka pszenna - 100 g**
- **jajko - 3 szt.**
- **cukier drobny - 65 g**
- **mąka ziemniaczana - 50 g**
- **sól - 1 szczypta**

Wskazówka:
Nagrzewamy wcześniej piekarnik do temp. 175°C z grzaniem góra-dół

Źródło: https://kuchnialidla.pl

Przygotowanie:

KROK 1: UBIJAMY BIAŁKA
Oddzielamy białka od żółtek. Żółtka wlewamy do kubka i odkładamy na bok, a białka ubijamy mikserem na sztywną pianę wraz z odrobiną soli. Pod koniec ubijania stopniowo dodajemy cukier, cały czas ubijając.

KROK 2: MIESZAMY MĄKI
W misce mieszamy ze sobą mąki.

KROK 3: DODAJEMY BIAŁKA
Do miski dodajemy pianę z białek i delikatnie wszystko mieszamy łyżką.

KROK 4: WYKŁADAMY CIASTO NA BLACHĘ
Blaszkę wykładamy papierem do pieczenia, a potem wykładamy łyżką kleksy z ciasta, formując je w okrągły, lekko spłaszczony kształt. Zostawiamy trochę miejsca pomiędzy kleksami, aby podczas pieczenia biszkopty się nie połączyły.

KROK 5: PIECZEMY BISZKOPTY
Wsuwamy blachę do pieca i pieczemy przez 12 minut, aż do momentu, w którym się zarumienią.

KROK 6: STUDZIMY BISZKOPTY
Wyciągamy biszkopty z piekarnika i studzimy je na blasze.

Humor przedszkolaka

Do 3-letniego Adasia przyszli dziadkowie w odwiedziny. Babcia mówi do Adasia:
- Adasiu, tu masz pieniążki do kieszonki i sobie coś kup.
Na to Adaś:
- Babciu, ale ja mam dwie kieszonki!

Pani w przedszkolu omawia temat jesieni.
Zadaje dzieciom pytanie:
- Jakie są oznaki jesieni?
Na to Kuba odpowiada bez zastanowienia:
- Kaloryfery zaczynają grzać!!!

- Proszę Pani, wie Pani gdzie mieszka moja babcia?
- Gdzie?
- Obok sąsiadki.
- A sąsiadka gdzie?
- Niedaleko mojej babci.

Antoś wraca do domu z przedszkola cały podrapany na twarzy.
Mama przestraszona pyta:
- Antosiu! Co się stało?!
- Dzisiaj było mało dzieci w przedszkolu.
- Dobrze, ale co to ma wspólnego z twoimi zadrapaniami?!
- Pani kazała nam ustawić się w kółko, złapać za rączki i tańczyć dookoła choinki.

Pobaw się ze mną mamo i tato!

sensomasażyki

Wiewiórka

Czarne oczka, ruda kita, (rysujemy 2 kółeczka na plecach/ przeczesujemy palcami włosy dziecka)
To wiewiórka pospolita! (rysujemy kształt wiewiórki na plecach)
Zwinne łapki, ząbki małe, (szybko drapiemy plecy/delikatnie podszczypujemy po bokach)
Gryzą orzech doskonale. (delikatnie stukamy palcami, tworząc kształt orzecha)
Lubi biegać, skakać, fikać, (szybko przechodzimy 2 palcami/ przeskakujemy i dociskamy palcami plecy w różnych miejscach)
No i w dziupli szybko znikać. (wkładamy rękę pod pachę dziecka i ew. łaskoczemy)

Owocki

Narysuję Ci na rączce / plecach: (dotykamy rączkę, plecy lub inną masowaną część ciała)
Czerwone jabłuszko, (rysujemy kształt jabłka)
Zieloną gruszeczkę, (rysujemy kształt gruszki)
Czarne jagódki, (rysujemy palcem kropeczki – jagody)
Żółtego banana. (rysujemy kształt banana)
Czyli zdrowe witaminki
Od samego rana! (rysujemy uśmiech/uśmiechniętą buźkę)
Jak już wszystkie wymienimy / policzymy,
To do buzi je włożymy! (udajemy, że wkładamy do buzi/ zjadamy)
Mniam, Mniam, Mniam!

Źródło: www.charezinska.pl
#sensomama

Kartki z kalendarza

Listopad 2024

1

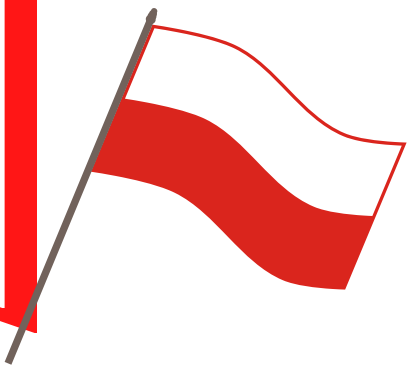
Wszystkich Świętych

Listopad 2024

11

Narodowe Święto Niepodległości

Listopad 2024

25

Dzień Pluszowego Misia

Redakcja gazetki:

Agnieszka Gajdowska
Anna Kalata
Malwina Łapińska
Reanta Maksimowicz
Urszula Sulikowska
Elżbieta Talecka

